

Выходить у Львовъ
що дня (крѣмъ недѣль и
гр. кат. святъ) о 5-ой го-
динѣ по полудни.

Администрація підъ
ч. 8 улицы Чарнецкого.

Редакція ул. Фран-
ківська ч. 10, дверь 10.

Письма принимаютъ ся
лишь франкованъ.

Рекламаціи неопе-
чатанъ вѣдѣній одъ порта.
Рукописи не ввертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Предплата у Львовѣ
въ Администраціи „Газеты
Львовской“ и въ ц. к. Ста-
роствахъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 ар. 40 к.
на пѣть року . 1 ар. 20 к.
на четверть року . 60 к.
мѣсячно 20 к.
Подинокъ число 1 кр.

Зъ почтовою пере-
сылкою:
на цѣлый рокъ 5 ар. 40 к.
на пѣть року . 2 ар. 70 к.
на четверть року 1 ар. 35 к.
мѣсячно 45 к.
Подинокъ число 3 кр.

Ч. 25. | Нитъ: | гр. к. | П. О. бл. сынъ | Старовап. | Недѣля 2 (14) лютого 1892. | Выходъ сонця 7 г. 12 м.; заходъ 5 г. 18 м. | Рокъ II.
Завтра: | Симеона и Ан. | Фавстина | Баром. 747; термом. — 0° — 4° 0°.

Въ справѣ народныхъ учителей.

Зъ рѣзкихъ сторонъ краю надходятъ чимъ разъ сумнѣйшій вѣсти про нужду, яка зачинає обнимати людей. Въ декотрыхъ сторо-
нахъ зачинає вже навѣть и голодъ загля-
дати до хатъ. Зъ многихъ сторонъ даютъ ся
уже чути голоса жалю и просьбы о якусь
помѣчь, а наибольше противъ дорожнѣ, яка
теперь у насъ настала и очевидно буде ще
больша. Жалуютъ ся на ню все, и тѣ, що
жиють вѣдѣ першого до першого, и тѣ, що
черезъ цѣлый рокъ не знаютъ нѣякого пер-
шого, тѣ, у котрыхъ першій тогды, коли
можуть щось продати; словомъ, нужда въ
краю стає чимъ разъ больша и заставляетъ
каждого думати надъ тымъ, якъ бы лиху
зарадити.

Въ послѣднихъ часахъ дѣстали мы кѣлька
писемъ вѣдѣ учителей шкѣлъ народныхъ,
завзывающихъ насъ, чтобы и мы подняли про
нихъ свѣй голосъ. А письма тѣ, то дѣйство
голосы розпуки. Одинъ учитель пишетъ намъ:
„Пане Редакторъ: Чи мы вже такі послѣдній,
що не промовите про насъ и слова? Не дайте
намъ загигати!“ — Другій пишетъ знову:
„Будьте ласкаві та скажіть намъ, що робити,
де кинути ся, абы не згинути зъ голоду, де
намъ шукати помочи та пѣльги, противъ нуж-
ды, яка заглядає намъ въ очи“. Ще иншій,

вѣдѣ Долины, пишетъ до насъ ось такъ: „Будьте
ласкаві, помѣтѣть пару слѣвъ въ свѣй часо-
писи о великой дорожни; намъ учителямъ
народнымъ дає ся она наибольше чути. Мы
уже декотрі вѣдѣ теперь терпимо голодъ,
а дорожня зъ кождымъ днемъ стає больша.
Серпе крае ся слухати дробныхъ дѣтей, якъ
хлѣба кличуть, а чоловікъ и серця бы кра-
явъ, коли нема хлѣба. Въ очахъ робить ся
чорно, чоловікъ безъ часу старѣє ся. тратитъ
силы и дивить ся въ могилу. Порады нѣ-
зводки. Все нитки порванъ: всякій запасть,
кредитъ, надѣя на помѣчь у свояковъ та при-
ятельвѣ. Прийдѣть намъ въ помѣчь! Напи-
шѣть вѣдѣозву, а вашъ голосъ буде важный!
Мы вамъ вдячній будемо. Поратуйте насъ въ
такъ великомъ клопотѣ. Подѣлѣть нашъ бѣль,
зробѣть бодай яку надѣю, та може полекшає.
Подѣлений бѣль стане въ половину якось
лекшій!“

Ото кѣлька голосѣвъ, полныхъ розпуки!
Мы бы радо, зъ душѣ и серця, хотѣли по-
могти тымъ бѣднымъ людямъ и певно не
перестали бы писати, коли бы знали, що имъ
вѣдѣ того самого полекшає, що ихъ бѣль, ихъ
нужда стануть въ половину лекшій. Але тутъ
само писане не поможе; тутъ потреба дѣла.
Коли розходитъ ся лишь о то, чтобы подати
сумный станъ учителей народныхъ до при-
людной вѣдомости, то мы радо се робимо, але
иншой помочи мы не въ силѣ подати; она
муситъ выйти зъ иншой стороны. Для того,

позволимъ собѣ звернути увагу панѣвъ учи-
тельвѣ, чтобы они передовѣсьмъ самі кинулись
туды, де можуть сподѣватися якоисъ помочи,
та вкажемъ ось на такі фактъ: Въ Раде-
ховѣ збрало ся було ще зъ початкомъ сего
мѣсяця до 30 учителей, чтобы тамъ наради-
тись надъ внесенемъ петиціи до Сойму въ
справѣ признанія учителямъ народнымъ на сей
рокъ „додатку дорожняного“. На той нарадѣ
бувъ такожъ тамошній маршалокъ повѣтовый
гр. Станіславъ Бадені. Уложено отже петицію
и збрано на ню до сто подписѣвъ; до неи
прилучились такожъ учитель и учительки
вѣдѣ Камѣнки и Буська. При томъ постанов-
лено выслати такожъ и другу петицію о по-
лѣпшенѣ платнѣ учителей народныхъ. Надъ
сею другою петицією вѣдѣбуде ся нарада ажъ
въ першихъ дняхъ марта, а теперь ухвалено
лишь выслати еѣ просто до Сойму на руки
репрезентантѣвъ повѣтовыхъ.

Ось се есть першій способъ, въ який
можно бы лиху зарадити: мы вказували вже
давно на него и треба було вже за здалегѣдъ
до него взяти ся, а то чейже зависѣло вѣдѣ
самыхъ учителей.

Дальшой помочи треба бы шукати въ на-
шихъ товариствахъ педагогичныхъ. Они то
прецѣ суть на то — а радше повинни бути
на то, чтобы дѣбати не лишь про духовый, але
и про матеріальный станъ учителей та да-
вати имъ на случай потребности вѣдѣповѣдну по-
мѣчь. На то чей лучать ся люде въ товари-

Горнецъ зъ грѣшми.

Написавъ Г. Стенгеръ.

(Конецъ).

Вѣдѣ не мѣгъ заснути. Ему здавало ся,
що комѣрка цѣла яснѣла, хоть то була темна
ночь. Его мрѣѣ мали вже стати ся дѣйственно-
стью. Выймивъ свѣй дорогій скарбъ, любувавъ
ся нимъ и важивъ его. Здавалось ему, що
скарбъ що разъ тяжшій и тяжшій. Зъ преве-
ликой радости и на гадку ему не прийшло,
що ще хтось другій знає о его сховку.

Ажъ и надѣйшовъ день, котрого такъ
выглядавъ, а котрого зарозомъ и боявъ ся.
Старый Раменъ вставъ досвѣта и надягнувъ
на себе найлѣпшу одежину. Взявъ собѣ при-
готовлений кѣль, вложивъ до него горнецъ
зъ грѣшми и обкрывъ его старанно соломомъ.
Опбѣля взявъ его на плечѣ, высунувъ ся тих-
цемъ зъ хаты и пошовъ до мѣста такъ ескро,
якъ лишь его ноги змогли. Въ канцеляріи
потаря свѣтъ собѣ подѣ вѣкно, чтобы видѣти
всѣхъ, що будутъ сходити ся на ліцитацію.
Кѣлькомъ то ихъ посходило ся! Передовѣсьмъ
его зять, тогожъ братъ и ще кѣлькомъ его
сусѣдовъ. Мурашки пѣшли старому по тѣлѣ,
ажъ въ горлѣ его душило.

Выбила рѣшуча година. Зять, що его
спостерѣгъ, не пытавъ его о нѣчо, бо гадавъ,
що старый прийшовъ тутъ лишь зъ самои цѣ-
кавости. Урядникъ розночавъ своя дѣло. Пе-

редъ нимъ на столѣ лежала дошка такъ, що
еѣ мѣгъ кождый видѣти. На нѣй були по
старому звичаю, який водивъ ся при ліцита-
ціяхъ, три свѣчки. Все три свѣчки мали зго-
рѣти, а хто подавъ послѣдну цѣну, закимъ
третья свѣчка згорѣла, той купивъ. Перша
свѣчка згорѣла, а нѣхто не зголосивъ ся.

Запалили другу.
Стало тихѣсенъко.

Зять и его братъ сидѣли коло свѣчокъ
и не зводили очей зъ малои положѣни. Старый
Раменъ крутивъ та мнявъ капелюхъ дрожа-
чими пальцями. Въ горлѣ ему высохло, не-
ставало вже духа, а вѣдѣ сидѣвъ и чувъ
якійсь непонятный бѣль у свѣтѣмъ серци.
Свѣчка горѣла и нѣхто не перерывавъ тому,
що охриплымъ голосомъ выкликувавъ цѣну.
Цѣна стояла все ще на два двохъ тысячахъ
франковъ.

Коли третья свѣчка заяснѣла, взялось
селанъ късея силы зворужене. Они шептали
мѣжъ собою, покаплювала, пхали ся оденъ
навперѣдъ другого. Майже ажъ духъ заперли
въ собѣ та глядѣли на малу свѣчку, що до-
горювала и ставала що разъ менша. Раме-
новъ сусѣдъ поднѣсь ся и докинувъ першій
на выкличну цѣну пять франковъ. Зять по-
давъ еще 5 франковъ больше, и такъ подавали
що разъ больше, ажъ выросла сума два тысячѣ
двѣста франковъ. Ажъ тутъ наразъ наложивъ
молодой селянинъ 50 франковъ на ту суму.
Нѣхто не вѣдѣповѣдавъ. Нѣхто! Свѣчка була
майже вже догорѣла.

* * *

Наразъ схопивъ ся старый Раменъ зѣ
свого мѣсяця, на котромъ доси мовѣ скаменѣ-
лый сидѣвъ, вѣдѣтрутивъ своихъ сусѣдовъ лѣк-
тями на бѣкъ, ставъ передъ нотаремъ и крик-
нувъ:

— Даю ще пятьдесять франковъ!

Зять ажъ занѣмѣвъ зъ великого дива.

— Тажъ опамятай ся; наложи щось бор-
зенько, — шепнувъ до него братъ, а молодой
селянинъ, ще не стямившисъ, ледви що про-
мовивъ та наложивъ ще пять франковъ.

— Чи вы тату, зъ розуму зѣйшли, чи
що? — скаавъ вѣдѣ вѣдѣнці. — Та на щожъ
вамъ тои хаты? Хотите ще накладати? Зъ
вѣдки у васъ грошѣ? Блымаюче свѣтло вже
мало ось-ось згаснути.

— Ще пять франковъ! — крикнувъ
старый. Свѣчка згасла... Хата вже була Раме-
нова...

Молодой селянинъ, ажъ запѣнивши ся
изъ злости та гнѣву, хотѣвъ вже кинути ся зъ
кулаками на старого Рамена.

— А то що такого? Чи хотите, чтобы я
тутъ таки зъ розуму зѣйшовъ? Я хочу купити
хату для своего брата, чуєте? Я хочу! А вамъ
для кого треба?

— Хата вже теперь моя, — вѣдѣповѣвъ
спокойно старый.

— Та де у васъ грошѣ за ню заплатити?

— Заплачу таки своими. Абожъ то менѣ
не вѣдно мати грошей? Я тобѣ покажу, що
у мене є грошѣ.

ства, щоби собі спільними силами помагали. Треба щоби ті товариства думали не лишь о томъ, якъ бы забезпечити учителямъ емеритуру, але такожъ и хвилеву помочъ на случай потреби.

Наконецъ и цѣла суспільність повинна бы прийти учителямъ въ помочъ, бодай теперъ, коли ихъ становище есть дѣйстно незавидне. Станомъ учителѣвъ народныхъ повиннъ бы не лишь бѣльше заинтересувати ся репрезентанти краю въ законодавчихъ тѣлахъ, але такожъ и поодинокіи круги суспільности. Черезъ устроюване забавъ, вечеркѣвъ, представлень театральныхъ и т. д. можна бы прибирати немалі фонды, котрыми на случай потреби можна бы покористувати ся. Але остаточно все таки першій починъ до того мусѣвъ бы выйти вѣдъ самыхъ учителѣвъ. Самыми жалыми та нареканиями не вѣде ся ще нѣчого. Мы зъ своей стороны готови завсѣгды стати въ потребѣ нашимъ учителямъ и оскѣлко зможемо, не перестанемо вказувати на лихій бытъ матеріяльный сего такъ важнаго для насъ стану, а може и нашъ голосъ въ дечѣмъ придасть ся.

Переглядъ політичний.

Въ конференціи представителѣвъ клубѣвъ парламентарныхъ въ справѣ речинця закрытія Рады державной, взяли участь всѣ міністры. Львица жадала, щоби сеея протянула ся ажъ до 10 марта а Поляки и консерватисты були за скорымъ скликанемъ соймѣвъ. Не порѣшено нѣчого а правительство застергло собі остаточне рѣшене.

Въ Палатѣ пословъ ухвалено законъ о пароходной плавбѣ на Дунаю въ другѣмъ читаніи. Правительство предложило проектъ закона о подвышеніи платѣвъ крилошанамъ капітульнымъ. Пѣсля сего проекту має побирати въ Галичинѣ першій достойникъ капітульный 1.500 злр. другій 1.400 злр. а крилошане на 1.200 зр. Експонованымъ сотрудникамъ обохъ обрядѣвъ подвышене предложене мінімальный доходъ о 150 зр.

Зъ Петербурга доносятъ, що въ Полтавѣ выкрыто тайну друкарню нігілістичну и ареш-

товано багато людей, при чѣмъ пришло до кровавой бійки зъ поліцією.

До Köln. Ztg. доносятъ, що Россія посунула зновъ значній вѣддѣлы войска на захѣдну границу.

Сербска праса оппозиційна взяла ся теперъ на добре до Пашича за статью Головина, помѣщену въ болгарской „Свободѣ“. „Народ. Днев.“ доказуе, що коли Пашичъ не дасть доказѣвъ, що то „все“ неправда, що Головинъ каже, то вѣнъ не смѣе дальше бути министромъ. „Видело“ пригадуе, що оно ще подчасъ сербско-болгарской войны вказувало на то, що Пашичъ есть зрадникомъ народу. Пашичъ помѣстивъ вправдѣ спростоване въ одной газетѣ, але тому не хоче нѣхто вѣрити.

Новинки.

Львовъ дня 1 (13) лютого.

— Громадамъ: Ляшкѣвъ, въ повѣтѣ бродскѣмъ, и Бренфельдъ, въ повѣтѣ жовковскѣмъ, уфѣли въ 6 Вел. Цѣсаръ запомогли на будовы шкѣлъ, першій 100 а другій 50 ар.

— Именованіа: 6. Експ. п. Намѣстникъ именувавъ офіціала рахункового, Аптона Салика, провѣзричнымъ ревизентомъ; ассистентѣвъ рахунковыхъ: Зигмунта Геллю и Юсифа Порта, провѣзричными офіціалами, вѣдѣнци податкового адъюнкта Діовізіа Штерна и рахункового практиканта Станісла Круку, ассистентами въ департаментѣ рахункѣмъ ц. к. Намѣстництва.

— Въ дѣвчѣмъ институтѣ СС. Василіанокъ у Львовѣ одержали институтки по класификаціи за першій пѣврѣкъ шкѣльный свѣдоцтва: Въ II-ой класѣ: Флонтѣвна Анна въ вѣднанченемъ, Кисѣлевска Стефанія въ добрымъ успѣхомъ. — Въ III-ой класѣ: Чарникѣвна и Хиликѣвна Над. въ добрымъ, Рожковъна Иванна и Концевичѣвна въ достаточнымъ, а Пасальска Ольга въ мѣрнымъ успѣхомъ. — Въ IV-ой класѣ: Березинска Софія въ вѣднанченемъ, а Хойнацка Марія въ добрымъ успѣхомъ. — Въ V-ой класѣ: Флонтѣвна Марія, Сачкевичъ Ольга, Кисѣлевска Ольга и Кичурѣвна Олена въ вѣднанченемъ, Будвињска и Мартинѣвъ Стефанія въ добрымъ, а Концевичѣвна и Кордубѣвна Ольга въ достаточнымъ успѣхомъ. — Въ VI-ой класѣ: Сырофѣвна Наталія, Петринѣвна Олена и Назаревичѣвна Наталія въ вѣднанченемъ, Гамчикевичѣвна Олена и Соболѣвна Яромира въ добрымъ успѣхомъ. — Въ VII-ой класѣ: Палѣйчукѣвна Анна въ добрымъ, Стрельбицка Олена въ достаточнымъ. — Въ VIII-ой класѣ: Бородайкевичѣвна Олена и Малаховска Теофія въ достаточнымъ успѣ-

хомъ. Дѣвъ ученицѣвъ дѣстали недостаточный поступъ, а дѣвъ не класифіковано. — Крѣмъ тыхъ суть въ институтѣ дѣвъ семинаристкы: Косовичѣвна Марія въ I-го року и Долинска Марія въ III-го року и обѣ мають поступъ въ вѣднанченемъ. Такъ на 34 институтѣкъ есть 10 въ вѣднанченемъ а 10 въ добрымъ успѣхомъ. — Зачувати, що вже въ початкомъ марта с. р. установити Впреосв. Митрополитъ сталого капеляна при монастири СС. Василіанокъ у Львовѣ, котрый заравомъ має бы вести такожъ надѣбрь институту.

— Памятникъ Тараса Шевченка. Молодѣжъ руска краковскаго университета задумала — якъ доноситъ Сзас — почтати память Шевченка памятникомъ, котрый має бы стати у Львовѣ. Въ той цѣли заявлявъ ся въ Краковѣ комитетъ зъ 5 членѣвъ, котрый має званяти ся вѣрганізованемъ ширшого комитету зъ выдѣлѣннихъ особъ и по залагодженю правыхъ формальностей приступити до енергичного призбируваня фондѣвъ на выставлене того памятника.

— Ношестя. Зъ Бережанъ доносятъ, що тамъ, особливо на передмѣстїи Мѣсточко, ширить ся тифусъ зъ дуже острыми обьявами. Доси померло тамъ на ту пошестъ трохъ ученикѣвъ гімназіяльныхъ а кѣлькохъ занедужало, мѣжъ тыми и два сыны професора Флика.

— Змѣна властителѣвъ. Фѣльварокъ Горыглады, въ повѣтѣ вѣлѣщичѣмъ, набувъ въ послѣднихъ дняхъ вѣдъ спадковѣмъ бл. п. Никодима Сохавика п. Витовтъ Волянскій.

— Трехъ зухвалыхъ вѣлочницѣвъ прихопила вчерашной ночи львовска полиція. Переходячи около пѣвночи попри старство, почувъ дѣстать ц. к. старства въ лѣокалий бюра (при ул. Третього Мая) якійсь пѣдорѣный лоскѣтъ а увѣйшовши до покою, заставъ тамъ трохъ вѣлочницѣвъ, котры забирали ся до вѣлѣваной касы и бюровыхъ столѣвъ. Повѣдомлено заравъ полицію и дано їмъ описъ выгладу одного зъ нихъ, а полиція ще таки той самой ночи прихопила всѣхъ въ хвили, коли починали добувати ся до бюръ фѣлѣвъ почтовой при ул. Собѣского.

— Страшны морозы. Саратовскій Дневникъ доносить, що въ Саратовѣ (въ Россіи) дня 5 лютого було въ полудне 37 степен. понизше нуль а о 6 год. равно 45 степенѣвъ понизше нуль. На поляхъ за мѣстомъ або въ мѣскѣмъ городѣ не видно ані одной пташины, все вымерало, а людей, що позамерзали и вчислити навѣтъ годѣ.

— Убийникъ Селіверстова, Падлевскій, не живъ. Якъ показуеъ, голосный своего часу убійникъ російскаго генерала, Селіверстова въ Парижѣ, Падлевскій, утѣкъ бувъ щасливо до Америки и тамъ проживавъ. Недавно донесли були телеграмы въ Нового Йорку, що Падлевскій уже не живъ. Теперъ вѣсть та потверджуе ся рѣшучо. Въ мѣскѣмъ паркѣ Санъ Антоніо, въ державѣ Тексасъ, найдено ще 28 жовтня тѣло мужичины, котрый называвъ ся нѣбы то Отто Гавзеръ. Пѣзвѣйше показало ся, що то бувъ не кто иншій лишъ Падлевскій, а тотожъ

Зять знавъ се добре, що старый має грошѣ. Вѣнъ пильно перешукавъ въ коморѣ и знайшовъ горнець зъ битыми таларами. Лишивъ его спокойно на томъ самѣмъ мѣсци, бо знавъ, що старый нѣчого зъ тыхъ грошей не выдае, а вѣдтакъ же знаючи, де грошѣ сховані, мѣгъ ними користувати ся до волѣ. Ему вже навѣтъ здавалось, що то его грошѣ, и длятого докидувавъ до нихъ ще и свои блискучіи золотѣвки, котры заощадивъ. Тому то старый и дивувавъ ся, чого горнець послѣдними часами такъ богато важить.

Зъ свѣтлицѣмъ вѣдъ радости лицѣмъ, поднѣвъ старый свѣй кѣшъ, и вынимивъ зъ соломѣ горнець. Зять побачивши то, кинувъ ся на него, а селяне ледви що зъ великимъ трудомъ могли его вѣдтрити на бѣкъ. Вѣнъ ставъ ганьбити старого послѣдними словами. Але старому було вже байдуже.

— Ты вже мене доволѣ нагрязъ ся та наѣвъ ся, — сказавъ Раменъ. — Уступлю ся тобѣ и моѣй дитинѣ, що серця не має. Теперъ хочъ нѣхто не пожалуе менѣ того кусника хлѣба, що его буду ѣсти.

— Старый падлюко! злодѣю! То мои грошѣ; они были въ моѣй хатѣ, тому й мои. Той горнець, той кѣшъ, тѣ талары, то все мое!

Вѣнъ хотѣвъ ухопити горнець зъ грѣшми, але сильны руки селянъ не допустили до того. Вѣнъ клявъ, кидавъ ся та кричавъ:

— Я то знавъ, що годую падлюку. Алежъ пождѣтъ лишень, не утечете вы менѣ!

Раменъ глядѣвъ на него зъ погордою.

— Ганьби, кѣлько хочешъ, я собѣ нѣчого не роблю зъ того. Грошѣ мои, и я добре зробивъ, що ихъ взявъ такъ заравъ зъ собою, бо ты бувъ бы ихъ менѣ укравъ. Чуешь; я поставлю доказъ, що то мои грошѣ; я знаю, кѣлько они важать. А ты знаешь?... Нѣ! Ихъ есть близько 25 фунтѣвъ! Грошѣ зважено, а Раменъ по сѣмъ доказѣ споглядавъ на людей, що при томъ были, зъ тріумфомъ.

Потѣмъ почавъ вѣнъ укладати свѣй скарбѣ, и ставивъ его на купки, окремо золото а окремо сѣбѣло.

— Ну, пане нотаръ, а що, есть якъ разъ? —

— Есть, — сказавъ нотаръ.

— Вѣддайте горнець! Вѣддайте менѣ моѣ горнець! — кричавъ молодой гѣзда.

— На, возьми собѣ его! — сказавъ старый, та усмѣхаючись, подавъ ему порожный горнець.

Зачарованный кѣнь.

Ирландска исторія — Павла Шанъ-Рімота

Патрикъ О'Меа вдаривъ зъ цѣлои силы кулакомъ по столѣ, що ажъ склянки и фляшкы пѣдскочили та забренѣли.

— Сто дѣдѣковъ зѣѣсьте! кажу вамъ,

хлопцѣ, — вѣдзвѣвъ ся вѣнъ, — коли котрый зъ васъ заставитъ другого шукати для себе жѣнки! Хочъ бы-сте и якъ того не виѣли, то таки лѣпше самому взяти ся до дѣла.

Всѣ присунули ся до него, бо вже догадували ся, що вѣнъ стане имъ розказувати якусь исторію, а коли бувало дорѣка Ирландецъ стане що розказувати, то всѣ слушають его зъ якъ наибѣльшою увагою.

Та дивный то бувъ собѣ чоловічокъ, той рыжій велить, предобра душа, хочъ не конче мудрый а рубашный та забобонный, якъ рѣдко кто, отъ якъ правдивый потомокъ давныхъ Ирландцѣвъ. Коли побачивъ, що всѣ его слушають, отворивъ свой ротъ, такій, кажу вамъ ротъ, що Господь Богъ, видко, на обохъ его кѣнцяхъ ажъ уха поставивъ, якъ бы хотѣвъ сказати: Тутъ вже ему конецъ!

Патрикъ наливъ собѣ спору чарку горѣвки, котра вѣдъ разу щесла десь въ его бездонномъ горлѣ. Вѣдтакъ пригладивъ собѣ вусъ рукою и ставъ говорити:

— Вы знаете, — каже — хлопцѣ, що я бувало нѣколи не бѣгаю за якою тамъ спѣдничкою та що волѣвъ взяти фляшину за шийку якъ обняти яку дѣвчину. А всежъ таки и я, якъ то кажутъ, добре пошивъ ся...

То було въ Донегалѣ. Я и кѣлькохъ добрыхъ товаришѣвъ припѣзнили ся одного разу, та вертали вже надъ самымъ ранкомъ домѣвъ. Тамъ, де скручуеъ дорога, шо иде до млына старого О'Бріена, споглянувъ я на млынѣ, на то мале зовѣмъ кругле вѣконце,

вдсть особы засвѣдчивъ рѣшучо дръ Людвикъ Шредеръ. Буфалю, котрый явивъ Падлевского и до котораго передъ тымъ ще писавъ Падлевскій, що побюеся, абы его не выдали въ руки російскихъ властей. „На кож- дый способъ — закончивъ Падлевскій свое письмо, — „доставитъ лише моего трупа!“ Зъ разу була гадка, що вѣкъ самъ водобрать собѣ жите, теперь же доносить зъ Санъ Антонио, що его вострѣливъ якийсь агентъ росій- ской, чтобы достати назначену нагороду за доставлене бодай трупа Падлевского.

— Кровава погоня. Въ субботу минувшого тыж- дня вечеромъ, численны выстрѣлы по сторонѣ росій- ской ааляризували пограничну сторожу пруску въ мѣ- сточку Горжева. Прусскій жандармы, удавши ся въ сто- рону, водки похолодъ гукъ стрѣльбы, побачили, що рос- сійскій жандармы стрѣляютъ до громадки селянъ-еми- грантовъ, котрый вѣдъ стороны Дзюлошина и Рудникъ хотѣли достати ся на Шлескѣ. Трохъ селянъ упало трупомъ на мѣсци, десять тяжко покалѣченныхъ а про- чихъ поарештовано и водставлено до Рудникъ.

— За давнихъ добрыхъ часѣвъ. Коло Трус- канци въ лѣсѣ „на Липникахъ“ була колись копальня олова, котра однакомъ вже вѣдъ 1815 р. стояла подъ водою. Теперь воду спущено и розпочато наново добу- вати руду оловяну та гальманову. Си копальня нале- жала колись до Нѣмцѣвъ и дотычны акты були въ Берлинѣ. Зъ тыхъ актѣвъ показуе ся, що Нѣмцѣ хотѣли въ 1815 р. водступити копальню австрійскому правительству, але оно ось якъ на то водновѣло: „Мы скѣпчили войну щасливо и не потребуемо вже олова“.

— Сынтъ обвѣзавъ батька. Въ селѣ Коню- хахъ, коло Поморянъ, посваривъ са сими днями батько зъ сыномъ и, въ сварцѣ, выставивъ сынови явиль. Въ той хвили вхоивъ сынтъ батька за языкъ и, но- жикомъ, якій мавъ якъ разъ тогды въ руцѣ, водтявъ ему явиль.

Господарство, промыслъ и торговля.

Тайны торговлѣ коньми.

Можетъ при нѣякомъ купнѣ худобины не можна такъ леко ошукати ся, якъ при купнѣ коней. Торговельники коней уживають при продажѣ коней толькы всѣлякихъ способѣвъ, що треба бы таки добре учти ся, чтобы на всѣхъ тыхъ способахъ знати ся и чтобы ихъ роз- пзнати. Однѣ торговельники коней, що болѣе якъ сѣмдесять лѣтъ торгувавъ коньми, напи- савъ теперь спору книгу о томъ, якихъ то всѣлякихъ способѣвъ уживають торговельники коней при продажѣ. Не станемо тутъ наводити зъ той книжки тыхъ способѣвъ, якихъ ужи- ваютъ н. пр. конокрады, що фарбують конѣ; роблять имъ на зубахъ штучны знаки, абы

на котре я до сѣй поры нѣколи й не погли- нувъ. Ну, та вгадайте, що я побачивъ того дня въ томъ вѣконци?

Красненькій выпиваный чипчикъ, а подъ чипчикомъ повно чорненькихъ кучерикѣвъ, що такъ лишь розскакували ся вѣдъ вѣтру, та оченята. Охъ ты оченята! Задертыи носикъ и губоньки, але бо то й губоньки! Кажу вамъ, я лишь вытрѣщивъ очи и ставъ якъ осто- вѣлый.

А то у вѣкнѣ стояла Касуня Бріенѣвна, мелникова донька, що саме день передъ тымъ пришла була зъ Бельфасту, де два роки слу- жила за покойку.

Коли ще була малою, замащеною дѣвчин- кою, то мы обоа неразъ выбирали гнѣзда въ лѣсѣ, а теперь я бы еѣ бувъ и не спѣзнавъ.

Каська вже давно водступилась була вѣдъ вѣкна а я все ще стою якъ закаменѣ- лый, ажъ тутъ мене хтось рукою по плечи. Я оглянувъ ся та побачивъ Михася Фляне- гана, парубѣку, що то бувало кого лишь уздрити, то заразъ каже собѣ платити горѣвки, або зичитъ у него хочъ повъ сороковця.

— А се що, старый Петре — каже вѣнъ — чи не рахуешь ты може вѣкна въ старѣмъ млынѣ?

Я щось сказавъ, вже самъ не знаю, що, а Михасъ, хитра голова, смѣсь менѣ въ очи.

— Я бы — каже — заложивъ ся, що ты Касю побачивъ. Гарна дѣвчина, що, може не правда? Тажъ и ты собѣ не абы який. Коли

по нихъ можна думати, що конѣ молодѣ; вы- палюють штучны пятна, чтобы хтось думавъ, що то они зъ яконѣ славной стаднины, або наконецъ запыхають коневы подъ хвѣстъ трохи перцю, котрый его палить, чтобы люде думали, что то конѣ нѣбы такій здоровый, та веселый, что ажъ брыкае — а згадаемо лишь дещо про- тѣй способы, противъ котрыхъ и законъ нѣчого не порадить, а котры обчисленъ лишь на то, чтобы лихого коня кому съ чимъ скорше упхати.

Торговельники коней уважають передо- всѣмъ на чистоту у коней; чешутъ ихъ, чи- стятъ по кѣлка разѣвъ на день; розчѣсують хвѣстъ и гриву та заплѣтають въ косы, чтобы конѣ красше выглядавъ. Особенно доглядають копытъ, заплѣляютъ ихъ, коли они попуканы, а водтакъ чорнятъ и выгладжують щѣткою, чтобы не було слѣду, что они позалѣплюваны. Коли показываютъ коня на дворѣ, то старають ся устави его на такѣмъ мѣсци, чтобы вѣнъ передными ногами стоявъ выше. Конѣ вы- дае ся тогды довѣй и въ хребтѣ та крижахъ простѣйшій, выглядае нѣбы круглѣйшій и пов- нѣйшій, и богато хибъ у него на ногахъ не такъ легко тогды пзнати.

Болото и дощъ торговельникамъ коней дуже на руку, а чимъ болѣе нечиста торго- вниця коньска, тымъ догѣднѣйше для нихъ, бо тогды не легко пзнати, чи коневы чого не бракуе. Для торговельниковъ коней такожъ дуже догѣдно, коли близько торговли есть який бѣлый муръ; они ведутъ тогды коня по- подъ муръ а вѣнъ выдае ся нѣбы красній. Великій торговельники мають навѣтъ недалеко стайнѣ, де стоять конѣ, окреме мѣсце обведе- бодай зъ одной стороны муромъ, а земля на томъ мѣсци муситъ бути завѣгды мягка.

Хитрый торговельникъ коней, чи то на ярмарку, чи де инде, подводитъ коня купю- чому завѣгды такъ, чтобы вѣнъ на него лишь зъ задъ дививъ ся, бо тогды конѣ найлѣпше представляе ся; ба коня въ таке мѣсце, въ котрѣмъ его найболѣе дразните, або тисне поподъ нирки, и умѣ такъ зручно на нѣмъ ѣздити, что представитъ купцеви коня якъ найлѣпше, замылитъ ему — якъ то кажутъ — очи. Колижъ такій торговельникъ продае пару або й болѣе коней, то зводитъ ихъ все такъ, чтобы побѣдъ лѣпшого коня стоявъ и горшій, бо тогды краса лѣпшого покрывае хибы гор- шого. Зъ вѣдѣи то походить, что дуже часто купить ся пару коней, зъ котрыхъ оденъ есть незѣршій, але другій зовѣмъ до нѣчого.

При годованю коней допускають ся тор- говельники дуже часто навѣтъ великого над- ужия. Найневинѣйшій ще способъ есть той,

тобѣ дѣвчина голову завернула, то най тобѣ еѣ назадъ водверне.

Сватай! лишь не надумуй ся довго. Кась- ка лише що вѣдъ вчера дома а вже крутятъ ся коло неѣ и Федѣ и Давидѣ и Тымко...

Добре то кажутъ: „Що на серци, то й на языкѣ“. Не було що дѣяти, и я тому по- ганцевы Михасевы зѣ всѣмъ звѣривъ ся.

— Та коли бо, видишь, — сказавъ я зѣ- хнувши, — не збуду ся мабутъ на столько водваги сказати Каси, що у мене въ серци.

— Ну, то здай ся на мене.

— На тебе?

— Тажъ кажу, на мене! Я то знаю, якъ собѣ зъ дѣвчатами заходити. Не жури ся, я такъ поведу дѣло, що ажъ подивуешь ся; хибя бы самъ чортъ вмѣшавъ ся, чтобы я дѣ- чины не подмовивъ. Але ты муситъ менѣ по- магати.

— Ну, та то вже знаки!

— Отже добре. Але насампередъ — ты чей знаешь ту пословицу, що маленькими да- рунками поддержишь дружбу — они выкли- куютъ та й, розумѣсь, поддерживаютъ любовь. Дай же менѣ, кѣлько треба, абы я купивъ тоту червону хустку, що виситъ у вѣкнѣ въ крамѣ Суры Бобталихи. Дамъ еѣ Каси и ска- жу, что то вѣдъ тебе.

(Конецъ буде.)

что они посыпують коневы пашу и обрѣкъ со- лею, черезъ що конѣ обѣдае ся. Богато тор- говельниковъ уживае антимону, а декотры на- вѣтъ аршеніку, вѣдъ котораго конѣ, коли да- вати по трошки сѣи отруѣ такъ, абы они не потроили ся, тыють. Розумѣе ся, что скоро хтось такого штучно выгодованого коня ку- пить, то вѣнъ до кѣлькохъ дѣтъ такъ схудне, что зробить ся зъ него лишь шкапа, бо не до- стае вже отруѣ.

Тѣй торговельники, что держатъ по кѣлка и кѣлканалятъ коней въ стайны на продажъ, уважають насампередъ на то, чтобы стѣны стайнѣ були бѣлы и ясны, бо конѣ лѣпше вѣдъ нихъ водбивають, а особливо муситъ стайня бути ясна, такъ, чтобы купця, коли вѣиде до неѣ, ажъ за очи ловило, бо тогды вѣнъ не легко буде мѣгъ розглянути ся по коняхъ. Чтобы показати купцеви, якій конѣ жывѣй та веселѣй и здоровѣй, то дають имъ лишь по трош- ки ѣсти але часто, а конюхъ, за кождый разъ, коли дае конямъ ѣсти, то або пукае въ скри- ню, зъ котрой набирае оброку, або дзвонитъ ланцухомъ, чи клячами. Конѣ призываютъ ся до того, а коли купецъ зайдѣ до стайнѣ, а конюхъ нѣбы то нехотючи дасть знакъ, то вѣѣ конѣ повеселѣють, поподнимають го- ловы, насторчатъ уха, бо думаютъ, что доста- нутъ оброку, а купцеви здае ся тогды, что вѣнъ мае передъ собою, Богъ знае, якій добрый та красній конѣ.

Головною однакомъ рѣчею у торговель- ника коней, чи то на ярмарку, чи въ стайни есть, чтобы богато говоривъ, прихваливавъ та заговаривавъ купця, словомъ, чтобы ему — якъ то кажутъ — ротъ не замыкавъ ся.

— Способъ на водмороженѣй части тѣла. Купуе ся въ аптицѣ 20 грамѣвъ кольо- діону, 5 грамѣвъ тинктуры йодовой. мѣшае ся разомъ и додае ся до того 2 каплѣ олѣйку ріцінусового и тою мѣшаниною маститъ ся пензлякомъ водмороженѣй части тѣла. При томъ треба однакомъ на то уважати, чтобы водмороженѣй части тѣла держати доти, доки не загоять ся, въ ровномѣрномъ тенлѣ.

Цѣна зѣбжа и другихъ продуктоѣвъ

13 лютого	Львѣвъ	Герно- поль	Подволо- чиска	Ярославъ
Пшеница	10-1011 95	10-1070	9-75 10-65	10-50 1-20
Жито	10-1035	9-80 10-20	9-50 10-25	0-10 50
Ячмень	6-75-8	6-60-7-75	6-75-8	7-50-8-10
Овесъ	7-25-7-70	7-75-7-25	6-81 7-25	7-30-7-85
Горохъ	6-50 13-	6-25 13-	6-12 50 7-	13-
Вѣжа				
Рѣпакъ	13-13 50	13-13 50	13-13 25	13 25 13 75
Хмель	50-65			
Конюшина чер.	45-75	40-73	42-72	50-76
Конюшина бѣла				
Оковита	21-21 50			

Все за 100 кѣль бѣе мѣшка. Оковита готова за 10.000 лѣтр на мѣсци въ Львѣвъ вѣдъ 21- до 21-50 вр Хмель вѣдъ 50- до 65 — за 56 кѣль.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдѣнъ 13 лютого. Палата послѣвъ при- няла внесене комисіѣ, чтобы ще на сѣѣ сесіѣ подвысшити платню діурністѣвъ и службы помѣщичон.

Бѣлградъ 13 лютого. Президентъ скуп- штины, Катичъ, подавъ ся до дімісіѣ. Катичъ, а зъ нимъ и около 40 послѣвъ, выступило зъ клубу радикального. Въ кругахъ правитель- ственныхъ говорятъ о реконструкціи каби- нету.

Лисбона 13 лютого. Передъ консулятомъ испаньскимъ выбухла подложена бомба и на- робила богато шкоды, але не убила нѣкого.

Вѣдѣчальнымъ редакторѣмъ: Адамъ Креховецкій

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера
у Львовѣ.

30

И. ВИХЕРА,

ФАБРИКА МАШИНЪ и ВОДЛИВАРНЯ ЖЕЛѢЗА
у Львовѣ, ул. Городецка ч. 47.



Поручає свою новоуряджену **водливарню желѣза**, після найліпшого и найновѣйшого систему, до викончєня асфлякихъ водливовъ для машинъ и ужижку будовничо-промислового, — котрий зладжує після моделювъ чи своихъ чи присланныхъ зъ найліпшимъ додаткомъ до сирѣзня. **Варстаты машинъ и варстаты приватні** можуть мати тоже дешеві водливы цѣлковыхъ машинъ точно після моихъ моделювъ. На жадає водливають ся части желѣзні, въ моімъ варстатѣ точєй и верчеві. Такожъ поручаю зъ моего **складу**, богато заосмотрєного, **машини рѣлничі**, котрі признано стараннимъ и добрымъ виробомъ. Задля амѣны уладженъ можу водступити дешево мало уживану англійску стоячу **льокомобілю** литироквну, американьску **гиблярку**, **пилу циркулярну** и **пилу до вырѣзування** (Laubsägemaschine). — Старе льете желѣзо приймаємо всегда на рахунокъ обосторонній або купуємо по найвысшій цѣлѣ курсу. 28

Квапте ся, замовляйте!

Підписанє бюро подає симъ до загальної вѣдомости, що двѣ великіє фірми попали въ невылиту и підписанє бюро попродали муситъ всѣ на складѣ остаточі товари, абы лишєны борзо прийти до грошей и поддержати поважанє имя. — Способъ, зъ якій продажъ ся водбуває ся, єсть поединчий: такъ именно выбрали обѣ фирмы средство наиболѣе выгоды, а се **сказочно дешевѣсть!** Та всѣ пишии сѣ, практичний предметы, зъ кождої семіи необхідні, межі ними богато такихъ, що 3 и 4 разы тільки вартують, розсылаємо кождий **лишь по 95 кр.** за послѣднєматого вѣдому.

Отже квапте ся, замовляйте!

бо изза незвычайно численно надходчихъ замовленъ продажъ може ся небавомъ скончити.

- Лишь 95 кр. дамскя хустка $\frac{1}{4}$ величипы въ всѣхъ пишно-цвѣтныхъ барвахъ, необходна рѣчь.
- Лишь 95 кр. 12 штукъ франц. батистовыхъ хусточокъ до носа, зъ берегами, до праны и до лугу, всѣ обрублені, цѣлний.
- Лишь 95 кр. сорочка дамскя, зъ пишными гачковаными вуставками, оказала, на выставѣ надгороджена.
- Лишь 95 кр. и бѣлый корсетъ, пишно зварядженый, зъ фалдами и гачковаными, предивно выкиченый.
- Лишь 95 кр. дамскіє калісоны, зъ фантастично-гачкованымъ зваридомъ, пишно для наелегантнѣйшой дамы.
- Лишь 95 кр. френч. кафтаникъ, превосходный вырѣбъ, зъ пентельками превосходно выроблеными.
- Лишь 95 кр. 6 даматковыхъ серветокъ, того самого взрѣя.
- Лишь 95 кр. 3 пары зимовыхъ ланчѣхъ дамскихъ, кожда пара иншой барвы, полыше колѣвъ сягаючи.
- Лишь 95 кр. 4 пары мужескихъ зимовыхъ шкарнитокъ, — кожда пара иншой барвы, грубій и теплій.
- Лишь 95 кр. франц. бронзовый вигарокъ стѣпный зъ довгимъ ланцухомъ, ходитъ превосходно и точно.
- Лишь 95 кр. 6 гарныхъ чарокъ и 6 філіжанокъ на чорну каву въ прегарной порцелины карльсбадской, украшеныхъ золотомъ и фарбами.
- Лишь 95 кр. абанокъ на воду, великій, зъ прегарной порцелины карльсбадской, повиненъ бути на кождомъ столѣ.
- Лишь 95 кр. 6 лижѣхъ зъ гарного, вѣчно бѣлого сѣбѣла британія.
- Лишь 95 кр. 12 лижѣхъ до кавы зъ тяжкого, щирого сѣбѣла британія, вѣчно бѣлы.
- Лишь 95 кр. 6 похѣвъ зъ сѣбѣлыми, лысучими вострыми и вилками.
- Лишь 95 кр. хохля изъ сѣбѣла британія, тяжка и не до знищенія, пишна рѣчь.
- Лишь 95 кр. перстєнь зъ имітованымъ бриллантомъ изъ золота дублє и зъ иміт. дорогими камѣнями.
- Лишь 95 кр. пара кульчикѣвъ зъ иміт. лысучими брилланты.
- Лишь 95 кр. бриллант. иміт. медаліонъ въ пишномъ фасонѣ, не до водрѣженія водѣ щиро золотыхъ.
- Лишь 95 кр. сцизорикъ зъ шильдсретомъ имітованымъ, правдиво-англ. въ 4 розличными вострыми.
- Лишь 95 кр. люлька изъ штучной пѣнки морекон, (оббитє изъ сѣбѣла хиньского, цѣкава рѣчь для кождого курця).
- Лишь 95 кр. цигарничка изъ пѣнки морекон, цѣлкомъ правд. зъ правдивымъ бурштиномъ, мѣстєцкій вырѣбъ рѣварскій, въ пишномъ етуі аксамітѣмъ.
- Лишь 95 кр. ланцухѣхъ до вигарка изъ пишого сѣбѣлого нѣкло въ наиповабнѣйшомъ золотѣмъ и сѣбѣлымъ етуі.
- Лишь 95 кр. гарна шовкова хустка на шию або на голову, въ прегарныхъ и пишныхъ барвахъ (на локотѣ довга).
- Лишь зр. 3.50. пишии сервієхъ до кавы, зъ прегарной порцелины карльсбадской, пишно мальована и золотомъ прикрашена, на 6 осібъ, вѣмѣць зр. 8 — лишь зр. 3.50.
- Лишь зр. 2.40. превосходный зимой мужескй сподѣвъ, зъ добрыхъ зимовыхъ матерій, грубій, теплій, не до знищенія, выкиченый після найновѣйшой моды вѣдєньской.
- Лишь зр. 1.80 коновка, зъ гарной порцелины карльсбадской, въ накривку.
- Лишь зр. 2.95 будильникъ столовый, въ гарномъ нѣкловоімъ верху, ходитъ и будитъ докладно и точно.

Що ся не сподобав, приймаємо назадъ и мѣняємо. Выслыси ставилємо підъ наидокладнѣйшомъ контролемъ.

Адреса: Kommissions-Bureau Mor. Apfel, Wien I. Fleischmarkt C. N. 12.

21

**Clayton & Shuttleworth**

Львѣвъ, ул. Городецка, ч. 22,

поручають на зближающую ся пору весняну свѣй богато заосмотрєный
СКЛАДЪ ГОСПОДАРСКИХЪ МАШИНЪ и ПРИЛАДѢВЪ

конструкціѣ загально випробованон и найточнѣйшого викончєня.

Илюстровані цѣнники



даромъ и оплачено!

27

**Хустки!
Хустки!**

Изза американьскихъ обставинъ мытовыхъ закупивъ я цѣлый запасъ славной великой

фабрики хустокъ великихъ дужє дешево, а за те продаю неимовѣрно тано, бо по

зр. 1.40. зр. 1.40

грубу, теплу и неизносиму хустку, довѣльной барвы, зъ берегами и трензѣлѣма, пѣвтора метра въ ширину и пѣвтора метра въ довжину.

Та треба спѣшитися зъ замовленьми, поки стаетъ запасу, бо на 100 лѣтъ разъ лишь трафитъ ся така пагода. Достати можъ за готови грошѣ або за послѣднєматого черєзъ знапу всєды фирму

Josef Chyba,

Versandthaus. Wien.

Новый

Окремый Складъ Гербатъ
пѣдъ фирмою

АДОЛЬФЪ СІНГЕРЪ

Львѣвъ: ул. Сикстуска, ч. 17.

Поручає аялєментіє роды гербатъ хиньско-росейскихъ, найліпшой якості почавши водѣ 1.40 зр. за $\frac{1}{2}$ кѣло до 4.50 зр., такожъ оригинална гербата Братѣвъ К. и С. Поповъ въ Москвѣ по найтаннѣмъ цѣнамъ (за-дѣя низкого курсу). Для выгоды Пя. П. Т. Публики на прѣсѣбу продає зъ кождого рода, почавши водѣ 10 грам. — Поручаючи ся ласкавѣй уважѣ.

Замовленья сповняє водвѣтпоу поч.; водѣ 1 кѣл посылка платно.

На бажає высылаето цѣнники.



Одинокий выключно фабричный складъ инструментѣвъ

I. КАПРАЛІКА

у Львовѣ

(противъ давной полиціи)

Скарбѣвска 6.

Цѣны наидешевѣй.

Безъ обманьства!

Черєзъ упадокъ одного изъ наибѣльшихъ закладѣвъ торговельныхъ можу я ось-сихъ 10 рѣчей, поки стане запасу, достарчити по минимальной цѣлѣ

зр. 4 а. в.

1. годишникъ американьскій, ремонтаръ дужє елегантный, на секунды регулюва-ный, накручиває ся безъ ключика.
2. 1а. Сѣтѣнки до манжетѣвъ зъ сирного золота дублє.
- 1 имітованый бриллантовый перстєнь.
- 1 юмантика, не до списанія.
- 1 пишина цигарничка зъ правдивого бурштина и пѣнки морекон.
- 1 прегарна шпилька до краватки.
- 1 монетка на грошѣ, прекрасна.
- 1 гарный цѣзорикъ.
- 1 прегарный олдєць зъ механичєскимъ приборомъ; а се все, дивѣтъ ся, лишєнь за горѣ подану цѣну минимальну достати можъ за послѣднєматого черєзъ фирму

Josef Chyba,
Versandthaus. Wien.

Магазинъ пѣдъ фирмою Вильгельмъ Арбашевскій перенесєный зъ ринку на улицу Чарнецкого ч. 2, поручає

Обувє

всякого рода, власного вырѣбу, на кождую пору, найновѣйшого фасону зъ найліпшихъ матеріалѣвъ по цѣнахъ наиписнѣхъ.

Замовленья зъ мѣсци якъ тоже зъ прѣвѣщѣ сповняю точно и скоро. Приймаю такожъ всякіє направи. Зъ поважанємъ

В. Арбашевскій,

улиця Чарнецкого ч. 2, побѣчъ гандлю п. Важного.

16

5 до 10 зр. денно пєв-ку бєвъ капиталу и рѣйка, дєе трикѣй баньтѣ кожѣмъ, у всѣхъ навіѣхъ найменшєхъ мѣсцевѣхъ за продажъ правѣмъ довѣренѣхъ лѣсѣмъ, зъ користиамъ умовамъ. Оферты на лѣсѣ до: Anipolien Extradition J. Danneberg, Wien, I. Kipfergasse 7.

Закладъ
и щ и ш и н а,
Львѣвъ.
Поручає великій вибѣръ новон одєжи для всѣхъ стѣпѣвъ и зєпѣтъ стрѣвъ кар-навальныхъ сезѣочно дешево.

19